ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบนพื้นที่สูง : กรณีศึกษาโครงการสถานีสาธิตและถ่ายทอดการเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ผู้เขียน

นายโยธิน จันทวี

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวคล้อม)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร. อนุรักษ์ ปัญญานุวัฒน์

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทและสถานการณ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเพื่อวิเคราะห์และนำเสนอรูปแบบแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิง นิเวศที่เหมาะสมในพื้นที่โครงการสถานีสาธิตและถ่ายทอดการเกษตร ป่าไม้ สิ่งแวดล้อม อันเนื่อง มาจากพระราชดำริ

วิธีการศึกษาประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการศึกษาจากเอกสาร ขั้นตอน ที่สองเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการฯ ขั้นตอนที่สามเป็นการใช้ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ขั้นตอนที่สี่เป็นการสำรวจพื้นที่โดยการสังเกต แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ขั้นตอนที่ห้าเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS หาค่าการกระจายร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน นำมาเขียนพรรณนาเปรียบเทียบกับ กรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ ขั้นตอนที่หกเป็นการตรวจสอบข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของโครงการฯ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนมีการดำเนินงาน ตามนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งมีการจัดการโดยใช้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็น สิ่งที่ดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยว สภาพพื้นที่ภายในโครงการฯ มีป่าไม้ที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์มี ความหลากหลายทางพันธุ์พืชและสัตว์ป่า ในโครงการฯ มีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ กิจกรรม เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ชมทัศนียภาพธรรมชาติ การพักค้างแรมทั้งการกางเต็นท์ บ้านพักนักท่องเที่ยว และบ้านพักแบบโฮมสเตย์ เยี่ยมชมงานหัตถกรรมลีซอ เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิด การเรียนรู้และเกิดจิตสำนึกในการดูแลสิ่งแวดล้อม และเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เหมาะสม

กับการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน และโครงการฯ ยังได้จัดแบ่งพื้นที่ให้เป็นโซน (Zone) เพื่อให้ เกิดประสิทธิภาพให้สูงสุด และอนุรักษ์สภาพพื้นที่เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากกิจกรรมการ ท่องเที่ยวต่อไป หากมีนักท่องเที่ยวมากขึ้นโครงการฯ จะหามาตรการวางแผนไม่ให้เกินกว่าความ สามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carring Capacity) และกระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

การจัดการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึกให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านธรรมชาติ ป่าไม้ แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงคุณค่า ความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรมชุมชน มีการจัดฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ของโครงการฯ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและนำไปถ่ายทอดให้กับประชาชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวจะได้เกิดการดูแลรักษา ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน แต่ประชาชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวบางกลุ่มยังมีความตระหนัก อยู่ในระดับน้อย ดังนั้น ควรมีการจัดฝึกอบรม จัดนิทรรศการประชาสัมพันธ์เชิญชวนผ่านสื่อต่างๆ เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้เกิดความรู้สึกรักและหวงแหนในทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

การจัดการการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด คือการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์และการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการ จัดการวางแผนดำเนินงาน แต่ประชาชนท้องถิ่นไม่มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ซึ่ง เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้พยายามกระตุ้นให้ประชาชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน นำไปสู่ การช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมให้คงอยู่เพื่อให้โครงการฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

การจัดการโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยว ควรปรับพื้นที่บางส่วนแต่ให้มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กลมกลืนกับสภาพพื้นที่ มีการ จัดการพลังงานและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวของโครงการฯ และ ได้มีการจัดการบริการการท่องเที่ยว เพื่อช่วยเพิ่มโอกาสการมีส่วนร่วมและการกระจายรายได้ไปสู่ ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่น ในอนาคตทางโครงการฯ จะได้มีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพ ในด้านต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น โดยจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวสเพื่อขอรับการสนับสนุนจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

การจัดการส่งเสริมตลาดและการนำเที่ยวของโครงการฯ เป็นการจัดการท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยมีธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมที่ เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศในพื้นที่เป็นพื้นฐานที่สวยงามเป็นจุดขายให้แก่นักท่องเที่ยว และมีกิจกรรม ต่างๆ เพื่อให้ผู้สนใจและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้เกิดการเรียนรู้และเกิดจิตสำนึกในการ ดูแล รักษา สิ่งแวดล้อม เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การจัดการตลาดการท่องเที่ยวให้ เกิดความยั่งยืน

Independent Study Tittle

Ecotourism Management of a Highland Community:

A Case Study of the Royally Initiated Demonstration

Station of Agriculture, Forestry and Environment

Author

Mr. Yothin Jantawee

Degree

Master of Arts (Man and Environment Management)

Independent Study Advisor

Assoc. Prof. Dr. Anurak Panyanuwat

ABSTRACT

The objectives of this research were to explore the context and situation of ecotourism, and to propose an appropriate model of eco-tourism management in the area under the Royally Initiated Demonstration Station of Agriculture, Forestry and Environment.

Six procedures were applied for this research including literary review as the first step, in-depth interview, questionnaires, and participant and non-participant observations. Data analysis was conducted by the use of SPSS for Windows for frequency distribution, percentage, means and standard deviation. Descriptive data were grouped and analyed within the proposed conceptual framework.

The results of this research were as follows.

There were certain elements to ensure sustainability and the implementation according to eco-tourism policy of eco-tourism management of the project in particular how to make nature and the environment of the area attractive to the potential tourists. There were abundant forests and biodiversity with fauna and wildlife. So far the Project has already started nature trail activity, camping service, tourist lodging, and home-stay service. Tourists were guided to see craftworks of the Lisu tribal group and to explore nature. This was to instill environmental awareness among tourists and concerned people in order to help change their behaviors toward the preservation of nature and sustainable development. The Project's area has been managed by zoning to optimize preservation efforts, and to mitigate impacts from tourism. Plans were well prepared to cope with

the increasing number of tourists to contain and minimize the tourism impacts within the carrying capacity toward the eco system and environment.

Training was organized to educate and instill environmental awareness among those people concerned with tourism activities. The Project's staff were trained to pass on knowledge to local people and tourists for awareness development toward the natural preservation to ensure the sustainability of tourism. However, some local people and tourists had low level of awareness. Therefore, more efforts should be made on providing training, organizing exhibition, and campaign through various media to instill in these people the environmental and preservation awareness.

The project's management was based on a participatory approach. Local people benefited mostly from the project implementation. However, they still had no roles in the project's monitoring and evaluation. The concerned staff had their best attempts to stimulate participation of the local people in every process of the project in order to promote sustainable environmental preservation, and the prosperous future of the eco-tourism project.

There should be some modification of the area to improve facilities and services for tourists. However, the impact of such modification should be minimized to preserve the environment. Materials used should be appropriate with local eco-system and there should be efficient ways for energy management and utilization of natural resources to make the area appropriate for tourism. Local people should be encouraged to participate in managing the project and the income, as generated by the local communities. In future, a comprehensive facility improvement plan for eco-tourism should be drafted and submitted for solicit support from the relevant agencies.

Promotional and marketing efforts as well as other eco-tourism management should be designed to enhance local uniqueness and local cultures. Those cultural and natural elements were the selling points to tourists. However, there should be efforts to organize activities to stimulate tourists and concerned parties to increase awareness, and preserve, and care for the environment. Indigenous learning should be provoked was to ensure that eco-tourism marketing will be sustainable.